

ства ? Туй преобразование го извършва наставникътъ. — Какъто тъзи разлика е нѣкога извѣнредна между лицата, тъй също, тя може да съществува и между народы отъ които едни иматъ наставници а други ги нѣматъ. Народъ безъ наставници, народъ който не знае да чете, да пише, да смѣта винаги трѣба да бѫде по-малко способенъ на работата, по-невѣжественъ въ сич-кытѣ нѣща, и следователно по-бѣденъ отъ онзи народъ който има наставници и знае да чете, да пише и да смѣта.

4. Наистина наставникътъ не може да прави хлѣбъ като хлѣбаря ; не прави сукна като фабриканта, не прави търговія съ стапиди като търговеца; не съе картофы като земедѣлеца, не пише съдебни рѣшенія и не дава позволенія като чиновника, но и той прави услуги толкози значителни колкото и тѣзи които извършватъ горнитѣ трудове, защото той ги научва на туй което имъ е потребно за да управяватъ работите си, да са споразумѣватъ чрезъ писма и да съчетаватъ размѣната на своите произведения и на своите заслуги.

Какъто фабрикантътъ преобразува желѣзната прѣчка въ орждія полезни, тъй и наставникътъ преобразува безполезното и невѣжественно дѣте въ человѣкъ полезенъ.

Тука происходит единъ трудъ, който не може да са оцѣни и да са исплати съ сребро, и лицето, какъто и народътъ който има наставници длѣствува да питате една неизмѣрима признателностъ къмъ тѣзи человѣци които са посветяватъ на единъ толкози мѫченъ трудъ.